

MINISTERSTVO SPRÁVEDLNOSTI
ČESKÉ REPUBLIKY

Praha 4. 8. 2025
č. j. MSP-574/2025-OSV-OSV/2
Počet listů: 3

Rozhodnutí

Ministerstvo spravedlnosti ČR jako správní orgán podle ust. § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve spojení s ust. § 16 odst. 3 a ust. § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, v souladu s ust. § 90 správního řádu, **rozhodlo o odvolání** [redacted] (dále jen „žadatelka“) ze dne 7. 7. 2025, **proti rozhodnutí Okresního soudu v Českých Budějovicích** ze dne 23. 6. 2025, č. j. 60 Si 118/2025-3, **t a k t o :**

Podle ust. § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu **se rozhodnutí Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 23. 6. 2025, č. j. 60 Si 118/2025-3**, kterým bylo rozhodnuto, že se podle ust. § 2 odst. 4, ust. § 11 odst. 1 písm. a) a ust. § 11b zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, odmítá žádost žadatelky o poskytnutí informace týkající se vzdělávání soudců se zaměřením na problematiku pachových stop od roku 2010, **ruší a věc se vrací** Okresnímu soudu v Českých Budějovicích **k novému projednání.**

O d ů v o d n ě n í :

Okolnosti předcházející napadenému rozhodnutí

- 1 Žadatelka se domáhala u Okresního soudu v Českých Budějovicích (dále jen „orgán prvního stupně“) jako povinného subjektu ve smyslu ust. § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“) žádostí ze dne 12. 6. 2025 poskytnutí:

- 1) *dopisů či jiných stanovisek nebo vyjádření ohledně problematiky pachových stop (kriminalistická odorologie, metoda pachové identifikace), které OS zaslal svým soudcům či přísedícím od roku 2010 včetně,*
- 2) *přehledu seminářů či jiných vzdělávacích akcí týkajících se pachových stop, kterých se účastnili daní soudci či přísedící od roku 2010 včetně,*
- 3) *sdělení, kdo jmenovitě se daných akcí účastnil ze strany soudců či přísedících a kdo přednášky či semináře vedl,*

- 4) *přehled literatury, kterou OS doporučil soudcům či přísedícím k doplnění přehledu o pachových stopách od roku 2010 včetně,*
- 5) *dopisů či jiných stanovisek nebo vyjádření ohledně problematiky pachových stop (kriminalistická odorologie, metoda pachové identifikace), které byly doručeny OS od nadřízených orgánů či jiných institucí od roku 2010 včetně.*

Napadené rozhodnutí

- 2 Orgán prvního stupně rozhodnutím ze dne 23. 6. 2025, č. j. 60 Si 118/2025-3 poskytnutí informace odmítl s odkazem na ust. § 2 odst. 4, § 11 odst. 1 písm. a) a § 11b InfZ, a své rozhodnutí zdůvodnil tak, že žadatelka v bodech 1 a 5 žádá poskytnutí názorů a vnitřních pokynů, na které se informační povinnost nevztahuje ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a) InfZ a v bodech 2, 3 a 4 žádosti požaduje informace, kterými orgán prvního stupně nedisponuje, přičemž ani není ze zákona povinen tyto informace mít.
- 3 Orgán prvního stupně nadto poskytl žadatelce informaci v tom směru, že soudci Okresního soudu v Českých Budějovicích se pravidelně seznamují s aktuální judikaturou včetně judikatury týkající se dotazované problematiky.

Odvolání

- 4 Dne 7. 7. 2025 bylo orgánu prvního stupně doručeno odvolání žadatelky proti rozhodnutí orgánu prvního stupně ze dne 23. 6. 2025, č. j. 60 Si 118/2025-3, v němž žadatelka vyjádřila nesouhlas s odmítnutím žádosti, vyjádřila nesouhlas s kvalifikací požadovaných informací jako informací vztahující se výlučně k vnitřním pokynům a personálním předpisům povinného subjektu ve smyslu ust. § 11 odst. 1 písm. a) InfZ, vyjádřila přesvědčení, že typově žádala o jiný druh informací a odkázala na závěry rozsudku nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 98/2008 s návazností na komentářovou literaturu k InfZ.
- 5 Dále žadatelka namítá, že orgán prvního stupně neuplatnil princip selekce ve smyslu ust. § 12 InfZ, tedy že dopisy či jiná stanoviska nebo vyjádření by povahu pokynu mohly mít jen některé, přičemž orgán prvního stupně se selekcí nezabýval vůbec, nemluvě o povaze projevující se navenek ke třetím osobám, kdy v případě metodiky provádění důkazů pachovými stopami tato má vždy dopad na třetí osoby řešené v trestním řízení s odkazem na žadatelkou řešenou kauzu, kde pachová stopa je stěžejním důkazem.
- 6 Žadatelka dále rozporuje neposkytnutí informace o existenci požadovaných informací (např. zda vůbec nějaké semináře či jiné vzdělávací akce proběhly) a vyhodnocuje takový postup jako obstrukci, přičemž hodnotí postup orgánu prvního stupně ve světle závěrů nálezu ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 3339/20, kdy orgán prvního stupně nevyužil možnosti poskytnout dostupné informace neformálně a tedy velmi jednoduchým nezatěžujícím způsobem a dovozuje možný vznik odpovědnosti za škodu ve smyslu zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem.
- 7 Žadatelka dále rekapituluje, že od jiných povinných subjektů informace obdržela, byť většinou povinné subjekty uvedly, že požadované informace neexistují, neboť školení, semináře, doporučení či pokyny se nekonaly, což je i tak významná informace, na kterou má žadatelka právo.
- 8 Žadatelka také polemizuje o aplikaci ust. § 11 odst. 6 InfZ, kdy orgán prvního stupně neodůvodnil, jak se dané ustanovení vztahuje na řešenou situaci ve světle schopnosti orgánu veřejné moci předcházet trestné činnosti, vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost, stíhat trestné činy

nebo zajišťovat veřejný pořádek, přičemž ani v této části neměl orgán prvního stupně uplatnit selekci ve smyslu § 12 InfZ.

- 9 Konečně žadatelka uzavírá, že v souvislosti s kauzou, k jejímuž vyjasnění mají položené dotazy pomoci, nepomáhá vyjasnění pochybností o správném postupu v samotném trestním řízení.
- 10 Orgán prvního stupně odvolání nevyhověl a předložil jej dne 21. 7. 2025, ve lhůtě dané InfZ, spolu se svým spisovým materiálem sp. zn. 60 Si 118/2025 nadřízenému orgánu k dalšímu postupu.

Posouzení odvolání

- 11 Odvolání je včasné a přípustné. InfZ sice neupravuje odvolací lhůtu, avšak podle ust. § 20 odst. 4 InfZ se pro odvolací řízení použijí při postupu podle tohoto zákona ustanovení správního řádu. Podle ust. § 83 správního řádu činí odvolací lhůta 15 dnů. Odvolání bylo podáno dne 7. 7. 2025, přičemž napadené rozhodnutí bylo odvolatelce doručeno dne 25. 6. 2025, nelze tedy než uzavřít, že odvolání je včasné.
- 12 Podle ust. § 16 odst. 1 InfZ lze proti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti podat odvolání. Jelikož podání odvolání proti napadenému rozhodnutí není ze zákona vyloučeno, odvolání bylo podáno osobou k tomu oprávněnou a podané odvolání též splňuje obecné náležitosti uvedené v ust. § 37 odst. 2 správního řádu, nelze též než uzavřít, že podané odvolání je přípustné.
- 13 Podle ust. § 82 odst. 1 správního řádu lze odvoláním napadnout výrokovou část rozhodnutí, jednotlivý výrok nebo jeho vedlejší ustanovení. Odvolání jen proti odůvodnění rozhodnutí je nepřípustné. Odvolání musí mít náležitosti uvedené v ust. § 37 odst. 2 správního řádu a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí. Nadřízený orgán tak konstatuje, že předmětné odvolání žadatele je ve smyslu právě uvedeném bezvadné.
- 14 Nadřízený orgán na základě řádně, včas a oprávněnou osobou podaného odvolání přezkoumal rozhodnutí orgánu prvního stupně podle ust. § 89 odst. 1 správního řádu. Nadřízený orgán přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy.
- 15 Nadřízený orgán vycházel ze spisu Okresního soudu v Českých Budějovicích, sp. zn. 60 Si 118/2025.

Právní rámec

- 16 Podle čl. 17 usnesení předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky (dále jen „Listina“) náleží právo na informace mezi základní politická práva. Dle jmenovaného ustanovení jsou svoboda projevu a právo na informace zaručeny, každý má právo vyjadřovat své názory slovem, písmem, tiskem, obrazem nebo jiným způsobem. Právo vyhledávat a šířit informace lze omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti. Státní orgány jsou povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti.
- 17 Výkladové pravidlo pro zákonem stanovená omezení základních práv a svobod zakotvené v čl. 4 odst. 4 Listiny stanoví, že při užívání ustanovení o mezích základních práv a svobod musí být

šetřeno jejich podstaty a smyslu a taková omezení nesmějí být zneužívána k jiným účelům, než pro které byla stanovena. Ústavní soud v této souvislosti mnohokrát judikoval, že rozsah omezení základních práv a svobod je třeba z těchto důvodů vykládat restriktivně, jak odkazuje i orgán prvního stupně.

- 18 Taktéž podle čl. 19 odst. 2 vyhlášky ministra zahraničních věcí č. 120/1976 Sb., o Mezinárodním paktu o občanských a politických právech a Mezinárodním paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech má každý právo na svobodu projevu. Toto právo zahrnuje svobodu vyhledávat, přijímat a rozšiřovat informace a myšlenky všeho druhu. Užívání práv zde uvedených s sebou ovšem nese zvláštní povinnosti a odpovědnost, a proto může podléhat určitým omezením. Tato omezení mohou být stanovena pouze zákonem a musí být nutná k respektování práv nebo pověsti jiných nebo k ochraně národní bezpečnosti nebo veřejného pořádku nebo veřejného zdraví nebo morálky.
- 19 Rovněž dle čl. 10 sdělení Federálního ministerstva zahraničních věcí č. 209/1992 Sb., o sjednání Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod má každý právo na svobodu projevu, přičemž toto právo zahrnuje svobodu zastávat názory a přijímat a rozšiřovat informace nebo myšlenky bez zasahování státních orgánů a bez ohledu na hranice. Výkon těchto svobod, protože zahrnuje i povinnosti a odpovědnost, nicméně může podléhat takovým formalitám, podmínkám, omezením nebo sankcím, které stanoví zákon a které jsou nezbytné v demokratické společnosti v zájmu národní bezpečnosti, územní celistvosti nebo veřejné bezpečnosti, předcházení nepokojům a zločinnosti, ochrany zdraví nebo morálky, ochrany pověsti nebo práv jiných, zabránění úniku důvěrných informací nebo zachování autority a nestrannosti soudní moci.
- 20 Právo na informace je jedním ze základních lidských práv a je odrazem principu veřejné kontroly fungování demokratického státu. Právním předpisem, kterým je v České republice realizováno právo na svobodný přístup k informacím, je zákon o svobodném přístupu k informacím (InfZ). Postup při vyřizování písemných žádostí o poskytnutí informace je upraven v ustanoveních § 14 a 15 InfZ. Primární povinností povinného subjektu je s ohledem na § 14 odst. 5 písm. d) InfZ poskytnutí informace v souladu s žádostí. Omezení práva na informace vycházející z principů uvedených v Listině a v Mezinárodním paktu o občanských a politických právech je přesně vymezeno v ustanoveních § 7 až 12 InfZ. Povinný subjekt tedy při posuzování žádosti o informace musí vždy zvážit, zda požadované informace neobsahují některé z chráněných informací, jimiž jsou zejména:
1. osobní údaje podle ust. § 8a a § 8b InfZ, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2016/679, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) a podle zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů,
 2. informace o soukromí podle ust. § 8a InfZ a ust. § 84 až 90 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník,
 3. utajované informace podle ust. § 7 InfZ a zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti,
 4. obchodní tajemství podle ust. § 9 InfZ a ust. § 504 občanského zákoníku,
 5. další informace, které jsou chráněné podle zákona č. 106/1999 Sb., např. informace podle ustanovení § 11 odst. 2 písm. a) a c) nebo § 11 odst. 3 InfZ,
 6. další informace, které jsou chráněné podle zvláštních zákonů (např. bankovní tajemství, telekomunikační tajemství aj.),

a v rozsahu odpovídajícím výsledku tohoto posouzení veškeré ostatní informace poskytne. Při posuzování vychází z respektu k principům minimalizace a selekce zakotveným v ustanovení § 12 InfZ, podle něhož povinný subjekt provede všechna omezení práva na informace tak, že poskytne požadované informace včetně doprovodných informací po vyloučení těch informací, u nichž to stanoví zákon.

- 21 Podle ust. § 15 odst. 1 InfZ pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (...), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.

Aplikace na předmětný případ

- 22 Z obsahu spisu orgánu prvního stupně vyplývá, že žadatelka požadovala informace týkající se metodik a vzdělávání soudců stran posuzování důkazů pachovými stopami v trestním řízení, a to až do roku 2010 včetně, s tím, že jí položené dotazy mají (poslední věta odvolání) pomoci k vyjasnění kauzy a správnosti postupu orgánů činných v trestním řízení, kde je důkaz provedený pachovou stopou důkazem stěžejním.
- 23 Orgán prvního stupně ve výroku rozhodnutí přiřadil důvody odmítnutí ve všech bodech žádosti č. 1 – 5 k ust. § 2 odst. 4, § 11 odst. 1 písm. a) a § 11b InfZ, načež až v textu odůvodnění teprve lze oddělit právní důvody pro odmítnutí žádosti o poskytnutí informací. Právě v řečené vadě napadeného rozhodnutí nadřízený orgán spatřuje nepřezkoumatelnost rozhodnutí orgánu prvního stupně, protože není zřejmé, jaká konkrétní část žádosti je odmítána, a z jakých konkrétních právních důvodů. Z výroku napadeného rozhodnutí tak není zřejmé, jaké požadované informace se vztahují k vnitřním pokynům a personálním předpisům povinného subjektu, resp. jaké informace reálně neexistují.
- 24 K uvedenému je třeba poznamenat, že nepřezkoumatelné je buď rozhodnutí, v němž správní orgán nevysvětlil důvody svého rozhodnutí (tzv. nedostatek důvodů), nebo rozhodnutí, které je nesrozumitelné tím, že z výroku nelze zjistit, jak povinný subjekt rozhodl. V tomto případě je rozhodnutí postiženou vadou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů.
- 25 Pokud následně orgán prvního stupně po novém posouzení uvedené podmínky shledá, že existují důvody podle ust. § 11 odst. 1 písm. a) InfZ pro odepření informací ve smyslu ust. § 12 InfZ, za předpokladu, že existují, je povinen provést test proporcionality vč. aplikace čl. 17 Listiny a zkoumat, které z ústavně zakotvených práv proti sobě stojí v konfliktu s vyhodnocením kritérií testu proporcionality spočívajících ve (a) vhodnosti, (b) potřebnosti a (c) přiměřenosti, potažmo (d) legitimacy sledující konkrétní ústavně aprobovaný cíl předcházející kritériu vhodnosti (srov. nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 2/10 ze dne 30. 3. 2010 nebo nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 32/15 ze dne 6. 12. 2016) a vypořádat se i s recentní judikaturou definující pojem rozhodovací činnosti soudů (srov. nález Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 3208/16 ze dne 21. 3. 2017, nebo nález Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 2375/24 ze dne 18. 6. 2025) a recentními závěry odborné diskuse v přístupu, „že povinný subjekt může neposkytnout určitou informaci, pokud by její poskytnutí mohlo vést ke zpochybnění legitimacy soudního rozhodnutí“ (srov. KRÁL, Tomáš. Omezení práva na informace o rozhodovací činnosti soudů. Dostupné také z: <http://www.jurisprudence.cz/cz/casopis/omezeni-prava-na-informace-o-rozhodovaci-cinnosti-soudu.dm-297.pdf>), či s formálním přístupem, že určujícím hodnotitelem způsobilosti soudců k rozhodovací činnosti je úspěšně složená justiční zkouška.

- 26 V této souvislosti je třeba zdůraznit, že posuzování míry zásahu do dotčeného veřejného zájmu nebo práva možným poskytnutím požadovaných informací, bude jen velmi obtížné, ne-li nemožné s ohledem na zásadu uvedenou v ust. § 3 správního řádu, pokud součástí správního spisu (byť v části vyloučené z nahlížení) nebudou informace, které orgán prvního stupně odmítl poskytnout.
- 27 Nadřízený orgán tak z důvodů uvedených výše dospěl k závěru, že nelze jinak než rozhodnutí orgánu prvního stupně zrušit pro nepřezkoumatelnost.

Závěr

- 28 Vzhledem ke zjištěné nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí se nadřízený orgán nezabýval jednotlivými námitkami žadatele uvedenými v jeho odvolání (k tomu viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2004, č. j. 5 A 157/2002-35: „*V případě, kdy soud dojde k závěru, že napadené správní rozhodnutí je nepřezkoumatelné, zruší jej, aniž by se zabýval námitkami žalobce.*“, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 3. 2005, č. j. 3 As 6/2004-105: „*Pokud soud dospěl k závěru o nepřezkoumatelnosti rozhodnutí (§ 76 odst. 1 písm. a) s .ř .s.), uveďte pouze důvody, v nichž tuto nepřezkoumatelnost spatřuje; další žalobní námitky nepřezkoumává*“), jehož závěry lze plně aplikovat i na rozhodování o odvolání).
- 29 Napadené rozhodnutí se proto ruší a věc se vrací k novému projednání orgánu prvního stupně, který rozhodnutí vydal.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí není odvolání přípustné.

Mgr. et Mgr. Jacek Morávek
vedoucí oddělení styku s veřejností
Ministerstva spravedlnosti ČR

„otisk úředního razítka“